

ĐÂY-TỚ CHỨA JÊSUS

SAU khi ông Hoàn qua đời, thì em Kiên mồ-côi cả cha lẫn mẹ, vì mẹ em đã ngủ yên trong Chúa từ khi em mới lên ba. Tội-nghiệp! Mười lăm tuổi đầu mà mặc quần-áo tang, bơ-vơ một mình trên đời, chẳng biết nương-cậy vào nơi nào! Khi em Kiên thấy những trẻ khác được cha mẹ qui-mến, nâng-ni, thì em tủi thân mà khóc thôn-thức.

Song Đức Chúa Trời rất thương-xót những trẻ mồ-côi, nên Ngài đã thúc-giục nhiều ông bà tín-đồ trong Hội-Thánh vui lòng thay

nhau nuôi-nấng em Kiên mỗi người ít ngày. Rồi lại, ông mục-sư nhận được thư của bà Đức, là một tín-đồ giàu-có ở tỉnh khác, tỏ ý muốn dùng em Kiên giữ con nhỏ và làm việc vặt trong nhà. Bà hứa sẽ may-mặc cho em, và năm đầu sẽ trả công em mười hai đồng.

Thật là Chúa mở đường cho em Kiên! Em ưng-chịu ngay. Buổi chiều Chúa-nhật sau đó, em đến trường Chúa-nhật từ-giã cô giáo-sư Hiệp cùng các bạn học. Thấy em bận quần-áo tang, vẻ buồn-rầu, da xanh-xám, mắt đỏ hoe,

đi thất-tha thất-thểu, thì cô Hiệp động lòng thương đến nỗi ứa hai hàng nước mắt. Cô đưa em về nhà mình, khuyên-bảo cặn-kẽ, lại hết lời yên-ủi và giục lòng em. Cô giữ em ở lại ăn cơm, rồi cho em một bộ quần-áo và ba chiếc mũ-xoa của cô định cho em từ trước.

Trời sáng trắng, em Kiên ngược mắt đọc tẩm hiền

Sau khi khăn-cầu Đức Chúa Trời nhơn-lành bao-phủ và giữ-gìn Kiên trong cánh tay quyền-năng của Ngài, thì cô Hiệp cho em một tấm biển trên có đề mấy chữ: «ĐÂY-TỚ CHỨA JÊSUS.»

Cô Hiệp nói rằng: — Em Kiên yên-dầu ơi, em nên treo tấm biển này trên đầu giường. Không cứ làm việc gì trong nhà bà Đức, em cũng nên làm đường-như làm cho Đức Chúa Jê-sus. Hãy quyết-định làm đây-tớ của Ngài trong mọi sự, thì Ngài sẽ ban phước đây-dầy cho em, và phần thưởng của em trong đời này và đời sau sẽ lớn lắm. Hằng ngày em nên cầu-nguyện Chúa và đọc Kinh-Thánh.

Một tòa nhà rộng-rãi có vườn hoa đẹp-đẽ ở giữa một thành-phố lớn, đó

là nhà bà Đức và là nơi em Kiên từ nay gởi tấm thân mồ-côi. Trước kia cha em dẫu nghèo, song cũng nâng-niu, chiều-chuộng em, và chẳng khi nào để em làm việc gì khó-nhọc, lam-lũ. Bởi vậy, bây giờ em phải đi làm tôi-tớ, thì lấy làm hồ-thẹn, tức-bực lắm. Song vì chẳng biết trông-cậy vào ai, nên em đành chịu với số-phận cho qua ngày tháng.

Hằng ngày em phải quét nhà, giữ con nhỏ của bà Đức, lau-rửa bát chén, và làm nhiều việc vặt khác. Em làm như thế cũng có bề mệt-nhọc, nên tối đến, hết việc, thì buồn ngủ vui. Một tháng đầu em còn rần cầu-nguyện và đọc Kinh-Thánh, theo như cô Hiệp đã dặn-bảo; nhưng rồi em lần lần bỏ qua. Nhon đó, em xa-cách Chúa, thấy mình không được ơn-phước của Ngài, và cũng sanh ra lười-biếng.

Nếu con nhỏ của bà Đức khóc, thì em ngăn-dọa và đánh-đập nó để nó nín, chớ không ru-dỗ nó như lúc đầu. Em quét nhà qua-loa cho có lệ, chớ không còn moi-móc hết xó nọ đến xó kia như trước. Có khi em không lau-rửa bát chén, cứ úp bừa vào rổ, rồi nghĩ thầm: «Có ai biết đâu mà sợ?» Nhưng trong lòng em liền có một tiếng đáp lại: «Đức Chúa Trời biết.» Bà Đức cũng biết chán mọi sự đó, song bà thương em, nên đành làm lơ như không biết chi cả. Em Kiên càng ngày càng thấy mình khổ-sở, buồn-bực.

◇ ◇ ◇

Một buổi tối kia, trăng tròn soi sáng, muôn vàn ngôi sao lấp-lánh trên trời, em nằm trên giường mà nghĩ-ngợi gần xa. Lòng em rất chán-nản, nên em muốn bỏ nhà bà Đức mà đi. Thình-lình em ngược mắt lên, và nhờ ánh trăng soi tỏ, em đọc được mấy chữ đề trên tấm biển: «Đầy-tớ Chúa Jê-sus.» Mấy chữ đó có sức mạnh lạ-lùng, và bắt em phải tự hỏi rằng: «Tôi có phải là đầy-tớ trung-tín của Đức Chúa Jê-sus chẳng? Tôi hầu việc bà Đức như vậy, thì có đẹp lòng Ngài

chẳng? Khi gặp Ngài, tôi sẽ được Ngài ngợi-khen hay bị Ngài quở-trách?»

Hai hàng nước mắt em chan-hòa, và em khóc-lóc đặng-cay suốt mấy giờ đồng-hồ. Rốt lại, em qui gối dưới đất, xưng tội với Chúa và xin Ngài tha cho. Em dạ-dĩ hứa với Ngài rằng từ nay trở đi sẽ hầu việc bà Đức dường như hầu việc Ngài vậy. Sáng bữa sau, em đến trước mặt bà Đức mà hết lòng xin lỗi bà. Vui-mừng khôn xiết, bà nói với em rằng:

—Nguyện Chúa giúp em thắng tánh-nết hư-xấu để làm đẹp lòng Ngài luôn!

Em Kiên lấy làm khó mà giữ lời hứa biết bao! Nhiều khi tánh cứng-cỏi, lười-biếng, kiêu-căng dấy lên và thiếu đều khiến cho em phải bội lời hứa với Chúa. Nhưng em chăm-lo cầu-nguyện, đọc Kinh-Thánh, và lại rước Đức Chúa Jê-sus vào làm Chủ trong lòng mình, nên em được phần thắng luôn. Mỗi khi em nghĩ đến Ngài là Đấng vinh-hiền, sang-trọng hơn hết ở trên trời mà còn vui lòng hạ mình xuống hầu việc loài người tội-lỗi, thì em cảm-động lắm, và càng quyết-định làm theo gương sáng của Ngài. Lòng em bình-an, mặt em hớn-hở, và em làm việc lanh-lẹ, siêng-năng, ăn-ở lễ-phép, ngoan-ngoãn. Bởi vậy, bà Đức càng thương-yêu em, bèn nhận em làm con nuôi, cho ăn học tử-tế.

◇ ◇ ◇

Mười năm sau, trong trường nữ-học kia, có một cô giáo rất siêng-năng, nhơn-từ, và được mọi người yêu-mến. Chính là cô Kiên mới được bỏ làm giáo-học. Cô cũng làm giáo-sư trong trường Chúa-nhật. Cô có lòng thương kẻ mồ-côi, góa-bụa, và hết sức đưa học-trò mình đến cùng Đức Chúa Jê-sus.

Hỡi các em yêu-quí, dẫu ở thứ-bậc nào trong đời, dẫu sang hay hèn, sướng hay cực, các em cũng phải quyết-định làm đầy-tớ trung-thành của Đức Chúa Jê-sus. Như vậy, Ngài sẽ ban phước đầy-dẫy cho các em cũng như cho cô Kiên kia.—T. K. B. thuật.

CON TRÂU NƯỚC VÀ LÊ-VI-A-THAN

KINH-THÁNH nói nhiều về con vật này, nhưng chúng ta không được rõ nó thuộc loài nào! Có lẽ nó là một thứ «*dinosauriens*» về đời thái-cổ mà nay tiêu-diệt rồi.

Dù không ai được tường phần vật-chất của nó, nhưng về phần thiêng-liêng, nó thật là hình-bóng rõ-ràng về Sa-tan.

Trong sách Gióp, Sa-tan tỏ ra cho chúng ta thấy nó là một chúa quỷ có thể-lực rất lớn, hành-hại người ta, và cũng được phép ra trước tòa án Đấng Thượng-Đế mà tâu các cuộc hành-trình của nó (Gióp 1: 6-2: 7). Vậy, ở cuối sách Gióp, Đức Chúa Trời cho Gióp thấy kẻ thù-nghịch của mình là thể nào (Gióp 40: 1-41: 25).

Xin chú-ý về hai đoạn này trong sách Gióp. Trước hết, Chúa cho Gióp biết mình ngu-dại, yếu-đuối, xấu-hồ, không thể khoe mình; chúng ta phải biết sự yếu-đuối của mình và sức-lực của kẻ thù, thì mới đến nhờ-cậy Đức Chúa Jê-sus được! (Gióp 40: 1-6).

Khi bắt đầu sánh ma-quỉ với lê-vi-a-than và bê-hê-môt, có hai lần Chúa «giới-thiệu» nó là «kẻ kiêu-ngạo» (Gióp 40: 6, 7). Sa-tan đứng đầu về sự kiêu-ngạo, nó là kẻ thứ nhất sinh ra lòng kiêu-ngạo, và đó là tội nặng nhất của nó (Ê-sai 12: 12-14; Ê-xê 27: 17; I Ti 3: 6; v. v.). Cuối-cùng bài giảng này, Chúa gọi nó là «vua của các con-cái sự kiêu-ngạo» (Gióp 41: 25, theo nguyên-văn).

Về phần thiêng-liêng, con trâu nước hoặc con cá sấu đều chỉ về quỷ Sa-tan.

Ta có thể chia sách Gióp đoạn 40 như vậy: Từ câu 6 đến 19, con trâu nước là hình-bóng về Sa-tan trước khi phạm tội (Gióp 40: 14; Ê-xê 28: 11-15, v. v.), và từ câu 20 đến đoạn 41: 25 chỉ về Sa-tan đã trở nên dữ-tợn, hung-ác, nguy-hiêm và đứng đầu mọi thứ tội-lỗi.

Có lẽ lê-vi-a-than là con rồng đời xưa; khắp thế-gian, người ta thờ-lạy và tôn-vinh con rồng, vì nó làm hình-bóng rõ nhất về ma-quỉ, là kẻ oai-quyền, mạnh-mẽ khác thường, đầy lòng gian-ác, hung-tợn...

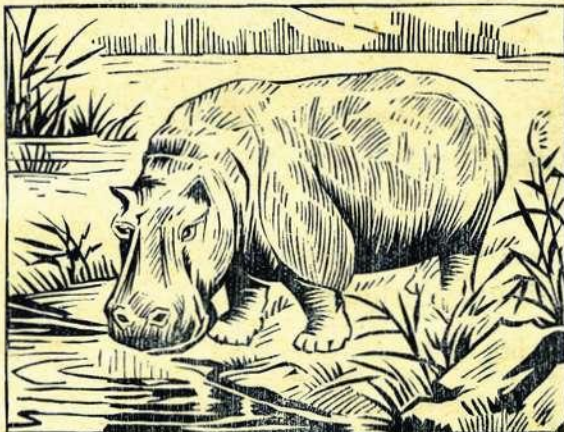
Kinh-Thánh cũng tỏ rõ rằng con rồng là con rắn nước, tức là lê-vi-a-than (Ê-sai 27: 1). Nó là con vật lớn ở dưới nước mà khắp thiên-hạ đều tôn-vinh!

Trong Gióp 40: 7-9, Chúa bảo Gióp suy-nghĩ

về sự yếu-đuối của mình; quả thật, chúng ta không thắng ma-quỉ được!

Gióp 40: 10-19 nói về một con vật chưa có tội. Nhưng từ 40: 20 đến 41: 25 tỏ ra ma-quỉ đúng như ta thấy nó bây giờ. Chúng ta không nên chơi với nó, nói đùa về nó, coi nó như đồ chơi (Gióp 40: 24), hay khinh-dê nó. Chắc có nhiều tín-đồ khinh-dê ma-quỉ, nhưng chính thiên-sứ-trưởng Mi-chen «không dám» khinh-dê hay cãi lẽ với nó, nhưng chỉ dùng danh của Chúa mà quở-trách nó thôi (Giu-đe 9 và II Phiê 2: 10-12). Đừng làm tưởng rằng mình có thể thắng nó!

Sức-lực của ma-quỉ đã làm sáng danh Đấng Tạo-Hóa, vì tỏ ra Ngài đã dựng nên được một bậc cao-trọng như thế; sức-lực của nó cũng làm chứng về Đấng Cứu-thế trời hơn nó bội phần,

Con trâu nước

vì niút niinh Ngài đã xòng váo nirirc c a nó ìnà thiing nó. Có thè nói thi-du riing Birc (Lhúa Jcsus kVn hrn Giô-na, hi ngiriri đã bi con cá h'm nuót ò dirói dáyhiên, song đi thiing nó và đã lên trong sir thág liàn vui-inirng, hón-lư ò-i dòi'(Thi 24 : 7, 8, Ma 12 : 39-41, Giô-na 2 : 3-7, v. v.). Giô-na bj con cá mira ra, nlurngBircClnia Jêsusdiròngnhir ò trong bung sy chct, cìim girom dđui vào ngirc ma-quì den nôi nó bi tlurtrng giin chêt và phihi tha Ngài ra l

Lê-vi-a-than, làconônggiuróc, hi'ii dang liinh-dòng Irong các ninVc ciia the-gian (xem Gióp 41: 22-23 v; Khiii 17 : 15). Nó là c n-nguyên ciia moi sir chien-tranh, loan-lac va hoi-ioi của các

niróc trong the-gian (K-sai 7 : 20, 21). Trong dôi này Sa-tan chrrc hành-dòng (V gifra loài ngiriri, nhưng môt ngãy hiu den kia, Bfrc Chúa Trời se dùng girom Ngài (lirc là lòi c a Ngài) đánh tràn, duôi nó ra khôi m l dól này, và lập nên môt thòv- ai Iron-vcn (Ê-sa i 27 : 1; Kluii 12: 1-12 và 20: 1,2).

Câm-ta Búrc Chúa Trời, Ngài là Bang Toàn-qnyen, T o à n - n ng, sê loán-thág Sa-tan vì các qni-sú* của nó. Changai lám chi nôi elning nó, nlumg môt mình Chúa thiing clllllg nó. Ngài

Con lô-vi-a-lhan

c ng khien la tir biet niinh li yeu-duôi vì nhàn thà'y Birc Cluia Jêsus là Bítng giãi-cvru inình khôi vòng nguy-hiêm bô"i chúng nó gâynên.—Ch\Hòa-Hbng.

LONG BAY TH ANH-LINH

«Il<t thág itcu (tuirc âg-dãy fiirc Tiánh-I.inù, (Su-il'ô2: 'i)

JT\() là bi-quyêtqul-báu de du(/c sir tiông-sacb thiêng-li'ng, diic-lliiing, vni-niirng, diro'c tbài-lhè ma nh - khóc, iro*c clnrii binb, và dirfc tron quyên - phép e hiu viêc Ghúa. Nêu

sàng hâu viêc irc Ghúa Trò-i ininli. Khi q ii Sa-tan thà'y BircThánh-Linb Choàng cbo chúng ta nhfrng :io hiing l a thánb c a Ngài, Ihì nó phihi tiánh xa. Bìy-dày Birc Thánh-Linh ch(V không pbii iihàn diroc Ngái den lung-clu'rng, ó li ja-vj diro-c tliáug Iràn \à có quyen-n ng!

A. ii. SIMPSON diyy-day Birc Thánh-Linh, át ta chãg dành mól cbo nào cbo bôn-ngii ho c tòi-lôi, cho str lo-láng hoiic buôn-rau. Neu day-dày Birc Thánh-Linh, ál ta sè cbóng-duôi diroc nh 'iig inani tât-binh ir trong kbông-khi c ing nlnr thanh siit nung dô bong cbóng-duôi nhfrng giot inróc dung-chain đến nó. Nêu diyy-day Birc Thánh-Linh, iit la lúc não cfrng siin-

Sir d y-diyy Birc Tbánh-Linh chiing nhfrng là mól c^quyên, song còn là niòl inang-linb. Bítng ban iniing-linli iyy sè khiến ta dù sirc làn tron, inien l; ti dcin lòng tiông-không, thàt-llni vì tiu-cày inà nhir Ngài làm tron cho mình, lai nhon danil Birc Gbúa .Icsus vii vì vinh-hien cù;i Birc Chúa Triri nià dôi cho hang diríc c-quyên rjni-báu lurn het của iniiih.—A. II. Simpson, TjTàntkhoa Tân-s .